

## 302

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 maja 1939 r.

## o tępieniu chwastów i szkodników roślin.

Na podstawie art. 2, 3, 4, 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) w brzmieniu ustalonym art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) i ustawą z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131) oraz w związku z art. 1 śląskiej ustawy z dnia 19 listopada 1934 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. Śl. Nr 20, poz. 40) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) W razie gromadnego pojawienia się chwastów i szkodników roślin wojewoda może w drodze rozporządzeń — na wniosek stacji ochrony roślin izby rolniczej — nakładać na posiadaczy gruntów obowiązek tępienia tych chwastów i szkodników przez wyrwanie, wykopywanie i zbieranie, przez niszczenie oprzędów, jaj, larw (gąsienic), poczwerek i dośkoniałych owadów, przez kopanie rowków itp. pracą zwykłymi narzędziami gospodarskimi.

(2) W rozporządzeniach tych wojewoda określi każdorazowo — na podstawie wniosku stacji ochrony roślin — obszar, na którym bę-

dzie wprowadzony obowiązek tępienia chwastów i szkodników roślin, czas trwania tego obowiązku oraz sposób tępienia.

§ 2. Nadzór nad tępieniem chwastów i szkodników roślin sprawuje starosta. Do współdziałania z nim wojewoda powoła w rozporządzeniu samorząd terytorialny oraz — na wniosek izby rolniczej — personel techniczny, wyznaczony przez tę izbę i przez dobrowolne organizacje rolnicze.

§ 3. Tępienie chwastów i szkodników roślin, jak również nadzór nad ich tępieniem — stosownie do rozporządzenia wojewody — na gruntach państwowych, pozostających pod nadzorem organów państwowych, należy do tych organów.

§ 4. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa z dnia 27 marca 1931 r. o tępieniu ostu (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 363).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

*J. Poniatowski*

## 303

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 maja 1939 r.

## o tępieniu gryzoniów polnych.

Na podstawie art. 2, 3, 4, 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) w brzmieniu ustalonym art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) i ustawą z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131) oraz w związku z art. 1 śląskiej ustawy z dnia 19 listopada 1934 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. Śl. Nr 20, poz. 40) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) W razie gromadnego pojawienia się gryzoniów: myszowatych (Muridae) i polnikowatych (Arvicolidae), jak również susła perłkowanego (*Spermophilus guttatus* Pall) oraz chomika (*Cricetus frumentarius* Pall) wojewoda może w drodze rozporządzeń — na wniosek

izby rolniczej — nakładać na posiadaczy gruntów obowiązek tępienia tych gryzoniów.

(2) W rozporządzeniach tych wojewoda określi każdorazowo — na podstawie wniosku izby rolniczej — obszar gruntów, na którym będzie wprowadzony obowiązek tępienia gryzoniów, czas trwania tego obowiązku i sposób dostarczania środków do ich tępienia.

§ 2. Nadzór nad tępieniem gryzoniów polnych sprawuje starosta. Do współdziałania z nim wojewoda powoła w rozporządzeniu samorząd terytorialny oraz — na wniosek izby rolniczej — personel techniczny, wyznaczony przez tę izbę i przez dobrowolne organizacje rolnicze.

§ 3. Tępienie gryzoniów, jak również nadzór nad ich tępieniem — stosownie do rozporządzenia wojewody — na gruntach państwo-

wych, pozostających pod nadzorem organów państwowych, należy do tych organów.

§ 4. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 19 września 1935 r. o tępieniu gryzoniów polnych (Dz. U. R. P. Nr 74, poz. 466).

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

## 304

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 10 maja 1939 r.

#### o tępieniu korówki wełnistej.

Na podstawie art. 2, 3, 4, 8 i 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1927 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. R. P. Nr 108, poz. 922) w brzmieniu ustalonym art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 67, poz. 622) i ustawą z dnia 16 marca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 131) oraz w związku z art. 1 śląskiej ustawy z dnia 19 listopada 1934 r. o zwalczaniu chorób roślin oraz o tępieniu chwastów i szkodników roślin (Dz. U. Śl. Nr 20, poz. 40) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się obowiązek tępienia korówki wełnistej inaczej zwanej mszycą wełnistą lub mszycą krwistą (*Schizoneura lanigera* Hausm. — *Eriosoma lanigerum* Hausm.).

§ 2. (1) Obowiązek tępienia korówki wełnistej ciąży na osobach, użytkujących grunty, na których rosną jabłonie lub grusze, na osobach zarządzających takimi gruntami oraz na osobach, w których posiadaniu znajdują się jabłonie lub grusze, od gruntu odłączone.

(2) Przez jabłonie i grusze rozumieć należy drzewa jabłoniowe i gruszone wszelkiego wieku i rodzaju (dzikie, ozdobne, użytkowe, pienne, półpienne, krzaczaste, karłowe, formowane itp.), jak również zrazy i inne części jabłoni i grusz z wyjątkiem owoców.

§ 3. W razie pojawienia się korówki wełnistej należy ją zniszczyć jednym ze środków powszechnie w tym celu stosowanych (spirytusem skażonym, karboliną itp.) lub też wskazanymi przez stację ochrony roślin izby rolniczej.

§ 4. (1) Zabrania się nabywania, zbywania, sadzenia i używania do uszlachetnienia jabłoni i grusz, opianowanych przez korówkę wełnistą lub noszących ślady uszkodzeń przez nią spowodowanych.

(2) Zbywanie jabłoni i grusz ze szkółek drzew owocowych, w których korówka wełni-

sta występowała po dniu 1 lipca, zabronione jest do dnia 1 września roku następnego.

§ 5. W celu zapobiegania rozpowszechnianiu się korówki wełnistej wojewoda może na wniosek stacji ochrony roślin izby rolniczej wprowadzać w drodze rozporządzeń na obszarze całego województwa lub poszczególnych jego powiatów zakaz sprzedaży wszelkich drzewek owocowych na targach i jarmarkach.

§ 6. Starosta może na wniosek stacji ochrony roślin izby rolniczej nakazać zniszczenie w określonym terminie jabłoni i grusz tak silnie przez korówkę wełnistą opianowanych, że dalsze jej tępienie zostało uznane za bezcelowe.

§ 7. (1) Bezpośredni nadzór nad tępieniem korówki wełnistej, stosownie do przepisów rozporządzenia niniejszego, należy do zarządów gmin.

(2) Personel techniczny, wyznaczony przez izby rolnicze i powiatowe związki samorządowe oraz dobrowolne organizacje rolnicze, jest powołany do współdziałania z władzami państwowymi w nadzorze nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia niniejszego.

§ 8. Wojewódzkie i powiatowe władze administracji ogólnej, personel stacji ochrony roślin izby rolniczej a także personel techniczny, wyznaczony przez izby rolnicze i powiatowe związki samorządowe, — mają prawo: badania drzew i krzewów na gruncie oraz w miejscach ich przechowywania i sprzedaży, bezpłatnego brania uszkodzonych części jabłoni i grusz do zbadania, kontrolowania wszelkich czynności, zmierzających do tępienia korówki wełnistej oraz żądania potrzebnych informacji.

§ 9. Tępienie korówki wełnistej, jak również nadzór nad jej tępieniem — stosownie do przepisów rozporządzenia niniejszego — na gruntach państwowych, pozostających pod za-